

ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਗੋਂ ਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨਤੀਜਾ, ਇਸ ਲਈ; ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ---ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ੈ.ਜੇ. ਦੇ ਸਨਮੁਖ

ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 309

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (III of 1949) ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(v) "ਕਿੱਤਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ -ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਆਉਣਾ-ਫਰਨੀਚਰ *ov.*, 30th ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ-ਕੀ ਕਿੱਤਾ ਬਣਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਕਬਜ਼ਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (v) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਹਿਸਾਰ, ਦੀ ਮਿਤੀ 4 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 18 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਐਮ.ਆਰ. ਛਿੱਬਰ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਜੇ.ਐਨ. ਕੋਸ਼ਲ, ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਸਐ, ਸੀ.ਜੇ.- ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 3 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (v) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਟੈਨੈਂਟ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ। ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਜੋ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਈ.ਏ.ਸੀ. ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਸਦਾ ਹਿਸਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ 'ਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਈ 1960 ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਜੇ ਤੱਥ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਿੱਲੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਘਰ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹਿਸਾਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋ ਦਿਨ ਠਹਿਰਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿਸਾਰ ਆਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਉਥੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਸੌਂਦੀ ਸੀ। ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ

ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਦਾ ਦੇਸਤ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ, ਹਿਸਾਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੂਨ, 1960 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ, 1961 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਦੀ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਰਨੀਚਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਠਾਕੁਰ ਅਭੈ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਕਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਵੀ ਚਾਲੂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, *ਮੇਸਰਸ ਅਬਦੁਲ ਰਹੀਮ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਕੇ. ਸੇਲਵਾਨ ਬ੍ਰੈਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਲੈਂਗਫੋਰਡ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕੰ., ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਥਾਨਾਸੋਗਲੋ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।*

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਨੀਚਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਯੰਗਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ, ਮਨਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਸੀ, ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਫਰਨੀਚਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਘਰ ਸੀ, ਪਰ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਇਕ ਫਲੈਟ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਿਸਾਰ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੌਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਧਾਰਾ 13(2) (v) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬੈਂਜ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਵਧਾਵਾ ਸਿੰਘ (3) ਵਿਚ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਤੱਤ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) (v) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਕੱਬੇ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

(1) (1956) ਆਈ. ਮੈਡ. ਐਲ.ਜੇ. 237.

(2) (1948) ਆਲ. ਈ.ਆਰ., 722.

(3) ਐਲ.ਐਲ. ਆਰ. 1950 ਪੁੰਜ. 421: 1956 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 236.

ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ – ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।